

Visita: El nou Museu d'Història de València i la Creu coberta de Mislata

Dia: Dissabte 15 de novembre de 2003

Hora: 16:30

Punt de trobada: Porta del Museu (carrer València, 42. VALÈNCIA).

Com arribar?

EMT: línies 3, 7, 17, 20, 29, 70, 81 i 95.

METRO: Estació "9 d'octubre" (eixida al carrer Alcàsser), primera boca de carrer a mà dreta (carrer làtova) i a 100 m en línia recta està l'entrada al museu (situat sota un espai ajardinat).

VEHICLE: Venint des del riu pel carrer 9 d'octubre, entrada pel carrer Alcàsser i per qualsevol dels carrers que giren a la dreta.

Aquest espai museístic nasqué en la primavera d'enguany a les afores de la ciutat de València. Concretament està situat molt prop d'una de les entrades més emblemàtiques de Mislata, lloc on encara s'alça la *Creu coberta de Mislata*; per cert, restaurada molt recentment.

El museu està emplaçat en l'edifici que servia de dipòsit d'aigua del cap i casal, el qual, després d'un llarg període d'inutilització, ha estat l'immoble triat per a servir de contenidor on mostrar una exposició permanent de diverses peces que abracen des d'època romana fins a l'actualitat, juntament amb l'exhibició d'innovadors audiovisuals adients a cada etapa històrica, així com un també innovador, i certament espectacular, sistema de navegació per a seguir les diverses fases de creixement de la ciutat.

Malgrat quedar algunes estances en fase d'optimització (mediateca, biblioteca...), el museu completa les seues instal·lacions amb una sala d'exposicions temporals i una sala d'usos múltiples.

A més del Museu d'Història de València visitarem també la Creu coberta de Mislata.

LA CREU COBERTA DE MISLATA

En los caminos se erigieron, a partir de 1372, cruces en emplazamientos significativos, ya recordando acontecimientos particulares, ya señalando los límites de un distrito, ya pregonando el interés de la ciudad por cuidar las vías principales y orientar al caminante. Labradas en piedra, casi siempre cubiertas con edículos y talladas por escultores notables, es posible que algunas de ellas sustituyeran otras anteriores, en madera, pero fueron obras seguidas por la administración municipal y reparadas con esmero. Las más antiguas se alzaron en las vías principales de acceso a Valencia. La del camino de Sagunt, junto al barranco de Carraixet [...]. Otra cruz se erigió en el camino de Mislata, donde todavía se conserva en precario estado [abans de 2003], entre finales del siglo XIV y comienzos del XV. Reconstruido su edículo en 1433, intervinieron entonces en la obra distinguidos artífices como Joan del Poyo, Joan Llobet junior y los pintores Francesc Verdancha, Miquel Crespí, Berenguer Mateu y Nicolau Querol. Entre todos ellos levantaron y decoraron el edículo de fábrica con una cubierta de madera y ladrillo, con tejas en el exterior, un pomo de cerámica de reflejo metálico y una veleta con las armas de la ciudad; en la cubierta interior se tallaron cinco claves pintadas en oro y azul. Como las demás, hubo ocasión de ulteriores reparaciones y trabajos de mantenimiento a los que sucedieron las restauraciones modernas desde comienzos del siglo XX."

(SERRA DESFILIS, A. *Caminos, acequias y puentes. Las actividades de los maestros de obras en la ciudad y territorio de Valencia (s. XIV y XV)*).

“Fa uns quants segles, quan la ciutat de València, com a cap i casal del regne homònim, mostrava als quatre vents el seu orgull cívic i l’esplendor urbà, les seues autoritats municipals varen decidir – segurament– renovar les antigues creus que, d’un temps ençà, assenyalaven els confins d’una ciutat que gaudia d’una vigorosa activitat artística, comercial, política i religiosa.

Aquelles creus al vent que, de nord a sud i de llevant a ponent, foren alçades arran la conquesta catalanoaragonesa, primer de fusta, després de pedra tosca i, finalment, de fina labor pètria coronades per magnífics casalicis de fusta, fang i pedra (on es conjugaven el poder polític i el dogma cristià) són hui objecte de polèmica, en el més ampli sentit de la paraula.

Aquell temps llunyà, com altres de més recents, ha passat ; València ja no és el que fou i Mislata ja es veu el que és, més que un poble, una ciutat de totes totes. Tanmateix, un element *estrany* encara es manté vigent des d’època foral en aquest peculiar paisatge urbà : la coneguda com la creu *de Mislata*, un monument entre arquitectònic i escultòric que, maltractat per la desídia humana més que pel propi transcórrer del temps, s’encarrega de recordar-nos quotidianament aquell període de riquesa cultural al qual, potser, no deuríem de renunciar [...].”

(FERRER ORTS, A. “Amb la creu *de Mislata* al llom”, *Levante-EMV*, 14-IV-2002)

Inauguració de l’exposició sobre la Séquia Reial de Montcada

L’exposició sobre la Séquia Reial de Montcada, realitzada pel Centre amb el patrocini de la Séquia, continua el seu itinerari pels pobles de la comarca i, després de visitar Vinalesa (abril 2003) i Bonrepòs i Mirambell (octubre 2003), s’exhibirà a la Casa de la Cultura de Massamagrell. La inauguració tindrà lloc el proper divendres 14 de novembre a les 20:00.

Edició de les Actes del Congrés

Les Actes del Segon Congrés d’Estudis de l’Horta Nord segueixen el seu curs editorial dins del calendari previst. Així, a hores d’ara, els autors ja han corregit les galerades i el CEHN ja ha aconseguit, pràcticament, el fons econòmic necessari per afrontar la seua publicació. Si no sorgeix cap problema d’última hora, les Actes sortiran al carrer el pròxim mes de desembre dins de la col·lecció Palleràs d’Estudis Locals de l’editorial Brosquil.